

44

מדינת ישראל

משרד הממשלה

2

משרד

המל"כ

מט' ל"ט

הסכם אוסלו והרשאת בלשג'נאית

8/02 - 8/02

הרא - 18

מחלקה

לשכת המע

תיק מס'

תיק מס'

44

שם תיק: השר סילבן שלום -הסכם אוסלו והרשות הפלסטינית.

מזהה פיוז:

גל-14/49157

מזהה פריט: 0001410

כתובת: 77-777-77

תאריך הדפסה: 10/06/2018

MEIR COHEN
ADVOCATE

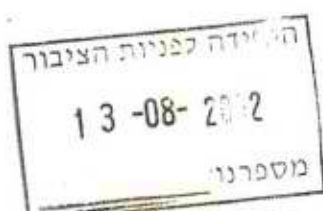
SHMUEL COHEN
ADVOCATE

10, HERZL STREET, TEL-AVIV
Tel. 03-5177593 Fax. 03-5100664

מאיר כהן
עורך - דין

רחוב הרצל מס' 10, תל-אביב
טל. 03-5177593 פקס. 03-5100664

תאריך: ו' אייר תשס"א
(29.4.01)

לכבוד
ראש ממשלת ישראל,
מר אריק שרון
משכן הכנסת
ירושלים.

ראש ממשלה נכבד,

הנדון: הסכם אוסלו והרשות הפלשתינאית

1. ראשית ברצוני לברך על בחירתך לראשות ממשלת ישראל. כולנו מקווים כי תשכיל לפעול בחכמה ובבינה להבאת הבטחון והשלווה לכל אזרחי המדינה, וכן להשכנת השלום, תוך שמירה על ארץ ישראל לעם ישראל, אשר כרבע מחלקה בלבד מצוי כיום בידינו, בעוד שכשלושה רבעים מתוכה הינם בעבר הירדן המזרחי, ואינם מצויים בידינו.

2. הנני מצ"ב את מכתבי ששלחתי לראש הממשלה לשעבר מר אהוד ברק, ושכתנו המדבר בעד עצמו תקף כבעבר, גם בהווה ובעתיד לגבי כב' וממשלתו.

3. ארועי הדמים מאז חתימת הסכם אוסלו ועד ימינו, מעידים כמאה עדים, כי הסכם אוסלו הורתו ולידתו היו טעות, הבל ורעות רוח, אשר טופחים על פנינו השכם והערב, וביתר שאת בעוצמה בימינו אלה. הדבר נובע מנסינו להתחמק מהמציאות האוביקטיבית הקשה, תוך הסתתרות מאחורי מיתת עצמנו ביפוי מציאות זו, תוך ראיית המצב השחור משחור בו אנו מצויים, דרך - משקפיים וורודות. לצערנו משקפיים וורודות אינן יכולות לשנות את המציאות האוביקטיבית, המתבטאת בהרג ובפציעת תושביה, היהודיים של המדינה ובהרס כלכלתה, תוך סיכון - ח"ו - לבטחונה ועתידה של מדינת ישראל, ועצם קיומה.

4. מאז בחירתך ע"י רוב תושבי המדינה, ע"מ שתגיב בעוצמה רבה ללא הסטנות ורכרוכיות כנגד "משחקיה" השקופים והנלוזים, ושגיונותיה של הרשות הפלשתינאית להשמדת המדינה, כדי שתוכל להקים על חורבותיה את המדינה הפלשתינית; לצערי הולך ומתחוויר (הלוואי ואני טועה) שכב' לוקה בתסמונת של ראש הממשלה לשעבר מר בגין המנוח, שרצה להוכיח בארץ בכלל ולעולם בפרט, כי תו "הטרוריסט" האקטיביסט שהודבק עליו, אינו נכון. דבר - שגרם לנסיגתנו מכל סיני, ולזריעת זרע הפורענות הראשון לרצון לנסיגה מכל חבלי א"י, ששוחזרו במלחמת ששת הימים ב- 1967.

דבר - שיביאנו בסופו של דבר - ח"ו - להכחדת מדינת ישראל בכללה ע"י הרשות הפלשתינית ולהשליכתנו - במקרה הטוב - לים התיכון, בלא שיתעללו בגופותינו כנהוג על-ידם. אחד מהקריטריונים של מדינה הוא שטח אדמה, עליו היא אמורה לקום ולהתקיים. מאחר ושטח האדמה בין נהר הירדן לים התיכון הוא קטן וצר מאוד, אין אפשרות ששתי מדינות יכוננו מדינותיהם עליו. כך שהברירה העומדת בפני שני הצדדים, ודהיינו: מדינת ישראל מחד, והרשות הפלשתינית מאידך, היא או אנחנו או הם לצערי, כפי שהעניינים מתגלגלים בעטייה של התנהגותנו הלקויה, הרכרוכית ההססנית והמצטדקת של כל ממשלות ישראל בשני עשורי השנים אחרונות, (שהיא בניגוד לדעת רוב העם כיום שהתעשת בעיקר באחרונה, בעטיין של חבלות הדמים של ארגוני החבלה הערביים בניצוחו של רב המחבלים ערפאת וחבר מרעיו ברשות הפלשתינית) או צועדים - ח"ו - עם כל הכאב והצער שבדבר - לעבר תהום פי פחת של אובדן והכחדת מדינת ישראל. זאת בעיניים פקוחות לרווחה, אך מסנוורות בסיסמאות ריקות מכל תוכן ממשי, של שלום, כביכול.

5. כלנו רואים כיום את המרצע הדוקר וההורג, שיצא קודם זמנו (למרבה המזל עוד לפני שהשלמנו את כל נסיגותינו) מהשק של הרשות הפלשתינאית, ואת ההתפוצצות - תרתי משמע - כבועת סבון של הבלון הנפוח של הסכם "השלום" שנחתם באוסלו. הסכם - שמתחילתו, משוואתו אינה שלום, אלא מלחמה בטוחה ובלתי נמנעת נגד מדינת ישראל של "המשטרה", קרי: הצבא הפלשתינאי שהקמנו באיולתנו במו ידינו, ושאר אירגוני הטרור, בסיוען של מדינות ערב, בעיקר עיראק ואף איראן. נדמה כי חזרנו לאחור בזמן אל תחילת, מלחמת הקוממיות והעצמאות של 1948, בו תקפנו האספסוף הערבי בפיקודו של קאוג'י, וכל מדינות ערב.

6. כל בר-בי-רב, ששכלו עדיין בקודקדו, ואינו מסנוור מסיסמאות "השלום" הריקות מכל תוכן, מבין ויודע שהרשות הפלשתינאית שבראשה עומדים רב המחבלים ערפאת וחבר מרעיו, הינם נמרים צמאי דם שחלקם מתכסים עדיין בפרוות כבש, בעוד שכל מטרתם השמדת מדינת ישראל כולה, והקמת מדינה פלשתינאית תחתיה מנהר הירדן עד לים התיכון (ראה גם החלטת החמאס שהתפרסמה בסוף 4/01). עראפת וחבר מרעיו הם המנהיגים העיקריים של טרור הדמים בעם היהודי במדינתנו ובעולם. אם כך הדבר - לשם מה יש צורך לקיים עמם מגעים כלשהם לשלום, כשכל רצונם השמדתנו. ככל שנרבה בנתינה להם, של שטחי א"י אפילו, כולל שטחים בתחום הקו הירוק, יגברו תאבונם וחוצפתם, ותתחזק דעתם, שכשם שברחנו מלבנון ככלב שזנבו בין רגליו, כשקומץ של כ - 500 לוחמי חיזבאללה גרשונו משם, כך הם יגרשונו מכל שטחי מדינת ישראל.

הסכם אוסלו שבק. חיים לכל מת (כי מתחילתו היה פגר). מתן פעימה שלישית נוספת של נסיגה מצדנו, לא רק שלא תשביע את רעבון הנמר אלא תגביר תאבוננו לקבלת שטחים נוספים ממדינת ישראל. האם הוצים אנו עוד פסק זמן קצר של שקט מדומה, זאת מבלי להתחשב שלאחר מכן תבוא שואה על עמינו במדינתנו, כאשר מצבנו האסטרטגי יורע, כתוצאה מנסיגה מיהודה ושומרון.

7. לאור הנ"ל על כב' ראש הממשלה ועל ממשלתו, לעשות פסק זמן לחשיבה מחודשת של המצב העובדתי האוביקטיבי הקיים כנ"ל, מאחר והרשות הפלשתינאית ביטלה במעשיה ובמחדליה את הסכם אוסלו. יש, איפוא, ליישם ולבצע כלפי הרשות הפלשתינאית, וכלפי שאר ארגוני הטרור, את הדברים כדלקמן:

א. להודיע שהרשות הפלשתינאית ובראשה רב המחבלים ערפאת וחבר מרעיו, גרמו במעשיהם ובמחדליהם לביטול הסכם אוסלו, בעטיים של מעשי אלימות הדמים ומחדליה של הראשות הפלשתינאית, המנצחת כמנצח "בתזמורת" צבאית של יריות ופגזי מרגמות, סכינים, רומחים, אבנים ובקבוקי תבערה, על מעשיהם של שאר אירגוני הטרור והחבלה ביהודה, שומרון ועזה.

ב. בגלל הנ"ל, מוצאת מחוץ לחוק הראשות הפלשתינאית, שבראשה רב המחבלים והמרצחים ערפאת וחבר מרעיו, כולל שאר אירגוני הטרור, לכן, עליהם לעזוב תוך 24 שעות את כל שטחי הרשות ו/או מדינת ישראל. שאם לא כן - דמם בראשם. כ"כ על "המשטרה" הפלשתינאית, קרי: הצבא הפלשתינאי על חטיבותיו וגזודיו, וכל תושבי הרשות, להתפרק מנשקם ולמוסרם בנקודות איסוף של צה"ל, שיקבעו מראש.

ג. בתום 24 השעות, על צה"ל להכנס לכל שטחי הראשות בפעולה מהירה - שלא תעלה על 24 שעות - ובמלוא העוצמה, ולתפוס את כל השטחים הפתוחים והריקים מאדם ואת כל הכפרים הקטנים מחד, ולכתר את כל הערים הגדולות מאידך; תוך ניתוקם מזרם החשמל, מהתקשרות הטלפונית והסלולרית ומקוי המים.

ד. להודיע שוב בכל אמצעי התקשורת הרדיו הטלוויזיה, ברמקולים ובכרזים, שיופצו בכל הערים והכפרים, שהסגר לא יפסק עד לכניעתם, ומסירת כלי הנשק שבידיהם לידינו בנקודות איסוף הנשק כנ"ל.

ה. להודיע שמענתה יונהגו סדרי שלטון חדשים, ודהיינו שכל יהודה שומרון ועזה, יהיו בשליטתנו ותנתן להם אוטונומיה מנהלית בלבד, כפי שהוסכם בזמנו בהסכם קמפ דייוויד שנערך בין בגין לסאדאת בתיווך נשיא ארה"ב. אוטונומיה מנהלית פירושה - אוטונומיה של ניהול חיים שוטפים, ללא צבא ובלא מתן בעלות על שטח; כשם שעירייה תנהלת ומתפקדת, ללא ריבונות על טריטוריה כלשהי.

ו. כל מי שינהג על פי החוק ובכפוף לו, יוכל להשאר ולגור בלבד במקום מגוריו באין מפריע, ללא קבלת אזרחות ישראלית, כל מי שיפר את החוק, יגורש מהמקום וכל רכושו יוחרס, כולל של כל בני משפחתו, לטובת מדינת ישראל; אשר תקים לעצמה קרן לפיצויים לטובת מדינת ישראל, על הנזקים הכלכליים, שנגרמים לה ממצב המלחמה המתמשך, בעטים של מעשי וחרחור המלחמה מצד הפלשתינאים כנגדנו.

ז. הפגנות בשטחי יהודה שומרון ועזה מכל מין וסוג שהוא תאסרנה לחלוטין. כל מי שיעז לעשות זאת, תנקט נגדו יד קשה, ללא פשרות, הססנות והצטדקות.
 ז. כל מי שיקלל את חיילי צה"ל או יבזה את מדינת ישראל ודגלה יעצר ויגורש, וכל רכושו, ורכוש בני משפחתו יוחרס, לטובת הקרן הנ"ל של מדינת ישראל, שתקרא: "קרן נזקי האינתפאדה".

ח. יש להפסיק את "משחקי" זריקת האבנים אחת ולתמיד. כל מי שיזרוק אבנים על כוחות צה"ל או על אזרחים ישראלים, יירה באש חיה ע"מ להרגו. כי כל מי שבא להרוג (והשלכת אבנים גורמים גם להריגה) הרי דוד המלך, באבן אחת בקלע הרג את גולית, עליו לדעת שהוא צפוי להיהרג. וכי הוא בבחינת "בא אל הנזק מרצון" (ראה דיני נזיקין).

ט. לצורך ביצוע כל הנ"ל, יש להקדים במסע מסיבי של הסברה בארץ בכלל, ובעולם בפרט.

8. לצורך כך יש להקים בדחופות ובכל ההקדם משרד הסברה בראשות שר הסברה שיטביר את עמדתנו. כל רצוננו הוא לחיות בשלום בלבד, ואיננו רוצים ומוכנים בהכחדת מדינתנו ואזרחיה. דבר אלמנטרי, שכל עם בעולם רוצה זאת. יש להסביר שיהודה שומרון ועמם הם מדינתנו, ואינם שייכים לשום עם אחר. ומי שטוען לזכות הסטורית, הרי זכותנו ההסטורית לדמת לזכות הפלשתינאים, שספק בכלל אם הם עם, הדבר צריך להעשות בהחלטיות, בעקביות, ללא הססנות והצטדקות. כי אכן כך הוא הדבר לאמיתו. כי אם אין לנו זכות על חברון, שכס, יריחו, וכל ערי יהודה שומרון ועמם, אזי אין לנו גם כל זכות על ירושלים ואף לא על תל-אביב וגוש דן רבתי, ועל המדינה בכללה. כי מלחמת השחרור יכולה אף היא להחשב ככיבוש שטחים ולכן על דרך חשיבה זו, עלינו ליתן לפלשתינאים את מדינתנו ולחזור לגלות, וכמובן שאז יבוא השלום בינינו לערבים על מכונו; ורק תיוותר שאלה אחת בנדון, והיא: היכן מצויה על כדור הארץ מדינת היהודים?

יש להסביר את כוונת הרגשות הפלשתינאית ושאר אירגוני הטרור, שכל מטרתם הכחדת מדינת ישראל ותושביה, וכי מטרתם היא להשמיד את שארית העם בישראל שנותר לפליטה מהשואה הנאצית, כל רצונם להקים במקום מדינת ישראל מדינה פלשתינאית, שתשתף פעולה עם עיראק ואיראן, ותגרום לחוסר יציבות באזור בפרט, ובעולם כולו בכלל.

יש להסביר כי פעולתנו זו, באה בתגובה על מעשיה ומחדליה של הרשות הפלשתינאית שבראשה רב המחבלים והמרצחים ערפאת וחבר מרעיו, למרות שפנינו היו לווייתורים על לקים ממדינתנו לצורך השלום. דבר - ששום עם בעולם לא וויתר ולא היה מוותר על חלק כלשהו מארצו. וויתורינו על ארצנו, והסוסינו התפרשו ע"י הפלשתינאים כחולשה מצדנו. דבר - שנתן להם תמריץ לפנות לדרך האלימות והמלחמה, כשכל מטרתם להכחיד מדינתנו, ולהשמידנו פיזית מהאזור בכללו.

יש להעמיד עצמנו באור האמיתי הנכון בעולם; ולא כפי שהרשות הפלשתינאית מעמידה אותנו בעולם, כעושי פשעים נגד האנושות (כפי שהאו"ם קבע בהחלטתו). כצמאי דם ושואפי מלחמה, בעוד שהם המסכנים וחסרי היכולת, ומגיבים הם בלבד על הפעלת כוחו "האכזרי" כביכול, נגדם, בעוד שהיפוכו של דבר הוא הנכון, והם המבצעים פשעים נגד האנושות. אציין, שאם איננו מוכשרים דיין בהסברה, עלינו ללמוד הדבר משר הסברה וממשרד ההסברה הפלשתינאי; שמערכות הסברתם משומנים היטב, ופועלים במלוא העוצמה של הפצת שקרים וחצאי אמת, והצגתם בעולם כאמת האחת היחידה ואין עוד בילתה, כשאנו מסייעים בידם, ע"י השארת ההסברה בעולם בשליטתם הבלעדית בלבד.

9. אינני איש מלחמה וכל רצוני לא רק בשלום עכשו, אלא בשלום כבר משלשום. אולם במצב הקיים כיום טעות חמורה היא לחשוב שהליכים מדיניים יפתרו את הבעיה, ויביאו לרגיעה באזור ויצילונו ממלחמה. כי המלחמה היא ודאית השאלה היא העיתוי וככל שהוא ירחק כן מצבנו ילך ויחמיר יותר. כל עוד אנו מתחננים (כך נראה הדבר לעיני כל בכלל, ובפרט בעיני הפלשתינאים) וכורעים על ברכינו ומבקשים בכל לשון של בקשה "באמצעים מדיניים" מהרשות הפלשתינאית להפסקת האש (רק בכך מורגש ההבדל כרגע בין ממשלת בוק לממשלת כב', שביקשה להפחית כמות האש ולא להפסיקו) כך, נראה בעיניהם כחלשים, חסרי יכולת עמידה, וכבעל חי ורכוכי חסר חוליות שאפשר למוחצו בדריסת רגל, ללא מאמץ רב. דבר - שיגרום להיפוכו של דבר ולהגברת חוצפתם כלפינו, כפי שהדבר מתבטא בעבר, וביתר שאת כיום, בארועי הדמים, המתחדשים חדשות לבקרים, לצהרים לערבים וללילות הצוננים - ירתי משמע - בכנען ארצנו. דבר - המכרסם מיום ליום יותר ויותר בכח ההרתעה של כב' וממשלתו החדשה.

על מנת שתהא הכרעה, ונגיע להפסקת אש, אנו צריכים לגרום לכך שעל רב המחבלים והמרצחים ערפאת וחבר מרעיו, הם שצריכים לבוא ולהתחנן על הפסקת אש. ולא כפי שהמצב כיום שאנו המתחננים להפסקת האש. כי תחינותינו להפסקת אש מסמלות את חולשתנו. ערפאת רואה את חימום השטח כשוט נגדנו, וגם אם הוא יפסיקו זמנית, הוא יחדשו מחדש בכל עת וזמן, שלא נעתר לדרישותיו הסחטניות, ונגיע למבוי סתום.

לצערי הרב, במצב הנתון כיום האופציה היא רק בהכרעה צבאית מצדנו וביחמתנו, שתביא לפתרון מדיני, ולא ההיפך. אך ורק מהלך צבאי רב עוצמה ומהיר בלבד, שיתבצע תוך 24 שעות, מבלי לתת שהות למדינות ערב ולעולם, לעכל את הדבר, שיכה ברשות הפלשתינאית יפורה, יפרקה לגורמים, ויבטלה כליל מהעולם, ביהודה בשומרון ובעזה, יכול להביא לרגיעת האזור.

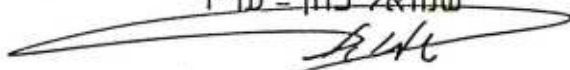
במקום הרשות הפלשתינית, עלינו להקים מהפלשתינאים, הנהגה מדרגה נחותה השייכת לתחתית האוכלוסיה, ולשימה לראש; בבחינת "עבד כי ימלך". הנהגה מסוג זו תהא אסירת תודה לממשלתנו, על הכבוד שקיבלה ממנה, בהעלאתם מתחתית הביבים החברתית הפלשתינאית, והיותם והבאתם לראש פינה, לפלשתינאים. (ראה ספרו של מקיאווי לי).

רק הנהגה מסוג זה, תהא מוכנה לשתף עמנו פעולה, ולהגיע לשלום אתנו, ולקבל כל תנאי שנשית עליהם כמפורט כאמור; וזאת תוך דיכוי ביד ברזל ופלדה, כל אדם מהאוכלוסיה, שירצה לפעול נגדנו ונגד הנהגתם החדשה. כי כח - זו השפה המובנת בלבד, באזורנו בפרט.

אולי דברי יראו כדמיוניים וכלא ניתנים לביצוע בקיצוניותם, כביכול, אך זו הדרך בלבד ואין בילתה. כדברי חחה המדינה בנימין זאב הרצל המנוח, שאמר לנמושות ולמפקפקים בחזונו להקמת מדינת היהודים: "אם תרצו אין זו אגדה". ללמדך שאין דבר העומד בפני הרצון פרט לרצון עצמו. אם נרצה, נעזי ולא נפחד מצל הרים ולא מהרים; אזי כל האמור לעיל לא יהיה בבחינת אגדה, אלא מציאות ממשית. כנאמר: "השם עוז לעמו יתן" ובהמשכו נאמר: "השם יברך את עמו בשלום". וכלומר אם יהיה לנו את העוז ולא נוותר נגיע לשלום.

10. מאחר ומצויים אנו בשעת חרום למדינת ישראל, אני מקווה כי כל האמור לעיל, יבוצע בהקדם; ולא יאמר עוד, כי אין ברירה ואין דרך אחרת, פרט לויתורים על חלקי מולדת. עלינו לדעת שכל ויתור על חלקי מולדת, הוא בבחינת תוספת נעיצת מסמר, במו ידינו, לארון המתים להכחדת - ח"ו - מדינת ישראל ותושביה.

בכבוד רב
ובברכת חזק ואמץ
אל תירא ואל תחת
שמואל כהן - עו"ד

נ.ב.
אבקש את כב' להניח מכתב זה על שלחן עבודתו, ולקוראו עם כל ארוע דמים שח"ו לא יבוא עלינו, כדי לרענן את זכרון כב', שרק מהלך צבאי רב עוצמה ומהיר יביא להכרעה מדינית כנ"ל.

העתיקים:

1. לכל חברי הממשלה, ואח'.
2. למר יוסי שריד.
3. למר רמון חיים.
4. לרמטכ"ל רב אלוף שאול מופז.

لَقَدْ كُنَّا مِنْكُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ
فَلَا تَدْعُوا إِلَهًُا إِلَّا إِلَهًُا مُّحْسِنًا
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَوْتِ وَيُخْلِقُ مَا يُرِيدُ إِنَّهُ هُوَ الْخَلْقُ الْمَعِينُ

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ
وَأَرْضِي عَنِّي سُبْحَانَكَ
فَاتَّوَلَّى إِلَى الْبَيْتِ الْأَيْمَنِ
وَأَتَى إِلَى اللَّهِ فِي الْمَلَكُوتِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

MEIR COHEN
ADVOCATE

SHMUEL COHEN
ADVOCATE

10, HERZL STREET, TEL-AVIV
Tel. 03-5177593 Fax. 03-5100664

שמואל כהן
עורך - דין

כהן
דין

ב הרצל מס' 10, תל-אביב
03-5177593 03-5100664 פקס

תאריך: ב' מר חשון תשס"א
(31.10.00)

לכבוד!
ראש הממשלה ושר הבטחון,
מר אהוד ברק
משכן הכנסת
ירושלים.

א.נ.

הנדון: הסכם אוסלו והפלשתינאים.

כאחד מאזרחי המדינה מהרוב הדומם, אשר מהלכי הממשלה בנושא הפלשתיני אמורים להכריע את גורלו, ועתיד ישיבת עם ישראל בארץ ישראל, ברצוני להביע את דעתי והשגתי שהיא דעת רבים, בנושא שבנדון, כדלקמן:

1. המשוואה שהסכם אוסלו = שלום, היא מוטעית לחלוטין מעיקרא, מאחר ו:

א. לא היה בו מפגש רצונות הצדדים כמתחייב מכל הסכם שנעשה בכל מקום בעולם, בין אנשים פרטים, או גופים ציבוריים אחרים, כולל מדינות. מדינת ישראל מכרה (לידיעה-ארץ לא מוכרים) מוצר א', ואילו הפלשתינאים התכוונו לקנות מוצר ב', שאינו דומה כלל למוצר א'.

ב. הסכם אוסלו לא דן, לא סיכם, ולא הכיל מתחילתו את כל הבעיות עד לפתרון הכולל, אלא, עשה היפוכו של דבר, כל הבעיות הקשות והידועות ובעיקר חבטחותיות, טואטאו אל מתחת לשטיח, שהתרום כתוצאה מכך לגובה רב. כך שלא ניתן היה אפילו לעמוד ביציבות על השטיח הזה. הסכם שנתן רק אשליה זמנית של רגיעה, לאנשים שמסרבים לראות את המציאות כהוויתה, אלא מיפים אותה, בהתאם לחלומם ומשאלות ליבם האישיות, אך לא המציאותיות.

ג. לכן המשוואה של הסכם אוסלו אינה שלום, אלא מלחמה וודאית, כפי שניצניה מתגלים כיום. כל הדבק בהסכם אוסלו למעשה לא דבק בשלום, אלא דבק במלחמה וודאית, ובלתי נמנעת. הרגיעה הזמנית מאפשרת לו להשלות ולרמות את עצמו ואת אחרים, שהנה השלום הבלתי נראה מחכה בפניה, בעוד שהמלחמה הבלתי נמנעת היא המסתתרת והמחכה שם בפניה. ראה המאורעות האחרונים שהינם דוגמית קטנה, למלחמה שתפרוץ לאחר שנמסור לידי עראפת וחבר מרעיו, את מרבית יהודה ושומרון. אם עתה המצב כך, מה יהיה לאחר מכן. הרי ידוע לכל בר-בי-רב, שהערבים במדינות ערב, והפלשתינאים בפרט מקיימים הסכמים כל עוד הדבר משרת את רצונם. מאחר ורצונם הוא לקבל חזרה את כל מדינת ישראל עד לחוף היס, כולל מימיו הטריטוריאליים, הרי כל שטח קרקע שנמסור לריבונותם ישביע רק זמנית את רעבונם. בגמר הנתינה יתפתח הרעב מחדש ואף יגבר. והלא נאמר כי "אין הקומץ משביע את הארי", ו"עם האוכל בא התיאבון". כך שחוצפתם ודרישותיהם מאתנו ילכו, יגברו ויחריפו.

ד. כל עם ישראל רוצה בשלום. אין לחלק את העם לחלק שרוצה שלום וחלק שרוצה מלחמה. אלא "שמחנה השלום" משלה עצמו במציאות של שלום מדומה עם בני תרבות. אירופאית, שאינה קיימת כלל בשוק המזרח התיכון. כל וויתור מצידנו מתפרש ע"י הפלשתינאים ומדינות ערב כחולשה. דבר המעודד את האלימות מצדם, ואת שאיפתם - כדבריהם של הפלשתינאים והערבים בכלל - להשמדת מדינת ישראל בשלבים. השלב האחרון יתבצע (על ידס במקרה הטוב מבלי שיבוצעו בנו מעשי לינץ המוני, כולל השחתת גופותינו) בגמר קבלת כל הוויתורים שיקבלו מאתנו "בדרכי שלום", והוא השלכתנו לים התיכון. (כדוגמת שם מדינת ישראל הרשום במפה העולמית על היס, מחוסר מקום גלל שטחה המזערי). לא מובן הדבר שלמרות קטנות שטח מדינתנו, המצויה על חלק קטן משטחה של א"י השלמה, אנו נדיבים לחלק שטחים משמעותיים ממנה לפלשתינאים, תוך ריצה חפוזה, בלתי אחראית ומלאת דמיון לבנטיני, כוזב ולא מציאות, להגיע לשלום עמם, ע"י חלוקת ארצנו הקטנטונת לשתי מדינות; בעוד שכל כוונת הפלשתינאים היא אכן להגיע לשלום באזור, אבל כאשר אנו לא נתקיים כלל על המפה, פ. יזית וגאוגרפית (ראה צעדי "בניית אמון הדדי" מצד הפלשתינאים. אל תקרא אמון אלא אימון הדדי בנשק). ידוע הוא כי באטלסי הלימוד של הרשות הפלשתינית, מדינת ישראל אינה מצויה כלל על המפה. ראה גם ההסתה הפרועה האנטי ציונית ויהודית - שהנאצים כלל לא היו מתביישים בה - בתכניות ובספרי הלימוד שלהם. מה לנו להילון על בחירת הייזר הניאו-נאצי באוסטריה הרחוקה, כאשר יושבים בכורסאות בתוך סלוננו, הרשות הפלשתינאית ובראשה עראפת, שאותה ואותו החיינו בעצמנו מגסיסתם, לאחר מלחמת המפרץ בתומכם בסאדס חוסיין שליט עירק, והקמנו אותם על רגליהם. בנינו להם במו ידינו צבא המכונה משטרה וציינו אותם בנשק חם, מקלעים ושריוניות; כדי שיגנו עלינו, כביכול, מפני החמאס, ואילו הם מצדם גומלים לנו בכפיות טובה, בהסתה נאצית פרועה להשמדת הציונות והיהודים, וזאת בתכניות הלימוד בבתי הספר ובכל כלי התקשורת שלהם בארץ ובעולם. לכל מי שעניו בראשו ובוחן אוניקטיבית את המצב, ולא מה שהוא מתאוה בחלומותיו, ומדמיין לראות את שאינו קיים במציאות, ברור לו שבכוונת הרשות הפלשתינאית ועראפת בראשם, וכדבריהם, למחוק בשלבים, את מדינת ישראל ויושביה היהודיים מעל פני האדמה. ברצונם להשלים במדינת ישראל את המלאכה שהיטלר, ימח שמו וזכרו, לא הצליח להשלים באירופה. כך שעראפת הוא שילוב והתגלמות יחדו של שני נאצים: היטלר וגבלס (שר ההסברה הנאצי).

ה. לכן, מאורעות הדמים בתחומי הקו הירוק וביהודה ושומרון, המתוכננות, והמאורגנות היטב ובכשרון רב, כולל מערכת ההסברה המקצועית - שעלינו ללמוד ממנה בדחיפות - של הרשות הפלשתינאית ובראשה עראפת, הם פרעות דמים ומלחמה שאינם נובעים כלל מביטויי מצוקה כלכלית, כפי שהשמאל מנסה לתרץ את כשלונו. אלא זו לאומנות גרידא להשגת מדינה פלשתינאית. עלינו ללמוד מהפלשתינאים לאומיות, כבוד עצמי, הקרבה ואהבת מולדת (שאינה מולדתם). עלינו להקנות גם לעצמנו את כשרונם לניהול משא ומתן, ולהקים מערכת הסברה מקצועית, וקבועה, לפחות כמותם. שתסביר את עמדתנו בארץ ובחו"ל. לנו אין כלל גוף ומשרד הסברתי (כפי הנראה סבורים אנו באיזולתנו שההסברה מיותרת), ולכן אין אפשרות לאמר שהסברתנו לקויה, כי אין לנו כלל גוף הסברתי מקצועי, קבוע ותמידי, כפי שהפלשתינאים השכילו לעשות. יודעים הם את חשיבותה הרבה של ההסברה, גם אם היא שיקרית ואינה תואמת את המציאות, כי סופה להספג ולהקלט בדעת הקהל העולמית. בידיעות שהתקבלו ממכרי באירופה ובארה"ב, הם מתלוננים כיצד אין כלל הסברה ישראלית. כל כלי התקשורת פתוחים לרווחה בלעדית להסברה הפלשתינאית, המטפטפת את רעל השנאה והאנטישמיות כלפינו בעולם; בעוד שממשלת ישראל, רדומה בחלומות ורודים על שלום, ושקועה בשנת ישרים שאננה, שסופה פרץ אנטישמיות גואה והולך בעולם נגד היהודים באשר הם, בכל מקום בעולם, ושניצניה המשגשגים נראים כבר היום.

1. המלחמה בה פתחו הפלשתינאים נגדנו, מהוה הפרה חמורה של הסכם אוסלו - אם בכלל אפשר לקרוא לו הסכם. זו הזדמנות בלתי חוזרת, לבטל את "הסכם" אוסלו, האומלל, שמזוס לידתו אינו עומד אפילו על כרעי תרנגולת, והינו בטל מעיקרו (void). גם כפי ראש הממשלה אמר לגביו, בהיותו רמטכ"ל, שמבחינה בטחונית הסכם אוסלו מלא חורים כגבינה שוויצרית. מדוע אם כן, עלינו לאכול את החורים שבה? ואילו לפלשתינאים אנו נותנים בשקיקה רבה לאכול את הגבינה עצמה?

2. "הסכם אוסלו" שבק חיים לכל מת. (לא לכל חי), כי מלכתחילה הוא היה פגר נפל, ולא היתה בו כל חיות שהיא. הדבר נבע כאמור, גלל חוסר מפגש הרצונות שבין הצדדים גאי הגעה בו לפתרון הבעיות בכלל, והבטחוניות בפרט.

את תוצאותיו אנו רואים וחשים בדיונים העקרים האין סופיים בינינו לפלשתינאים, המובילים מיום לידתו ועד עתה לפיגועים רבים לאין ספור בנו, כולל מאורעות הדמים שלאחרונה. אנו נותנים תמורה ממשית בעלת משמעות, של שטחי מדינת ישראל הקטנה, תוך כניעה לסחטנות בלתי פוסקת, של איומים להפעלת טרור מצדס בנו, כולל הפעלתם. מאידך אנו מקבלים מהם הבטחות פורחות באויר וכלות כעשן, על נייר מחוק, שמבחינתם כלפינו, אפילו לעטוף בו סנדביץ של "הסכמות", כביכול, אינו ראוי לשימוש. כל זאת מחמת מיאוס בנו תוך הסתה נאצית אנטי יהודית בכל המגזרים, כולל בין תלמידי בתי הספר, היונקים כבר משדי אימם את השנאה והרצון להשמידנו ולכבוש את מדינתנו. הזילזול, גועל הנפש וכפיות הטובה מצדס כלפינו, מתבטאת בכל אשר תפנה. כל זאת למרות ששטחי מדינתנו וארצנו הקטנה והמזערית (שאינה ארצם), נמסרים להם על ידינו מרצון, וע"י חלק מהתושבים היהודיים במדינתנו, אף מתוך שמחה מזוכיסטית, שלפריד פתרוניס.

כך שלאחר כל סחיטה באיומי הפעלת טרור מצדס כלפינו, הם מקבלים תמורה נאותה מאתנו, החלמאים, תחת הכיסוי של הביטוי הגולמני והנאיבי, שאנו רודפי שלום, ויש להקריב קרבנות אדם על מזבח השלום. הדבר נעשה, תוך עצימת עינינו מהתנהגות ומדברי עראפת עצמו וחבר מרעיו הפלשתינאים, רודפי המלחמה. מלחמה, שתפרוץ ממילא ובוודאות בסופו של דבר, להשלמת יעד השלב האחרון והפתרון והסופי, שהפלשתינאים זוממים בראש גלי לעולל לנו, לאחר שיקבלו את כל מה שנמסור לידם בדרכי שלום. המאורעות האחרונים יעידו על כך כמאה עדים, והם דוגמא קטנה והוכחה לכך, את שעתיד -ח"ו- לקרות לנו, לבנינו, ולמדינתנו.

כל המעיר ל"רודפי השלום", שהם מובילים את המדינה אל תהום האבדון והחדלון, שסופה מלחמה רבתי, ביננו לבין הרשות הפלשתינאית, שתכריז על מדינה עצמאית ותישב בה עוד כמיליון ערבים לפחות, על פי עקרון זכות השיבה. נקרא ע"י "רודפי השלום" המזויף, כאדם הדוחה את השלום, אינו רוצה בו, וכל אישיותו מתרכזת באהבתו את המלחמה. הרי אם תקום מדינה פלשתינאית (ומי אנו שנוכל להתנגד לפעולות של מדינה עצמאית שתוכר ע"י האו"ם), היא תכונן צבא של לפחות כמיליון איש (גברים נערים ונשים), על בסיס הצבא שהקמנו להם במו ידינו, והמכונה "משטרה" פלשתינאית. גם כיום אין ספק שיש להם צבא של מאות אלפי אנשים מאומנים בירי, כולל נערים ובוגרים המצויידים בנשק, כולל טילים נגד טנקים וטילי כתף נגד מטוסים. הם יופעלו כמובן בהפתעה (ואיך לא?) בבוא העת נגדנו. אני תקווה שלא נפתע מפעולותיהם התוקפניות כנ"ל, כפי שתמיד אנו מורגלים להיות מופתעים, ולחפש את האשמים במחדל.

כפי הנראה, נחשב אני בעיני "רודפי השלום" המזויף, כאיש מלחמה. בעוד שלמעשה אני ורבים רבים כמותי, הם הם דווקא אנשי השלום, הרוצים בשלום אמיתי ולא מזויף. לא אשליית שלום, שתוביל בסופו של דבר למלחמה נוראית וודאית, כשאנו במצב איסטרטגי נחות, לאחר שנמסור לפלשתינאים את מירב יהודה ושומרון "בדרכי שלום". הם יהיו כמטחוי קשת וזריקת אבן מישובינו, ובמרחק של 15 דקות נסיעה ממדינתם (באם תקום ח"ו) עד לנתניה. שאז הם בקלות יחצו בעצמם, או אף בעזרת צבא עירקי או איראני את הארץ לשניים וישתקוה. הארועים האחרונים יעידו כדוגמית קטנה וכמאה עדים, את אשר עלול לקרות, כשיופעל נגדנו המוצר המוגמר, ודהיינו המלחמה, בגודלה הטבעי, בתום מסירת רוב שטחי יהודה ושומרון לפלשתינאים, ותוך יצירת רצף טריטוריאלי בין ישוביהם.

ח. עובר להכרזת מדינה עצמאית (ח"ו) ע"י הפלשתינאים, הם יתקשרו בברית הגנה עם עיראק ו/או עם איראן. כל איום מצדנו נגדם, (בתגובה למירור חיינו על ידם ופגיעתם בנו, בנוסתם לבצע את השלב האחרון והסופי - בתורת השלבים - להשמדתנו), יתקל באיום נגדי מצדם בטילים כימיים, ביולוגים ואף אטומיים, כולל התערבות ממשית בפועל של חיילים וטנקים מצד עירק ואיראן, כלפינו, ואשר יחדרו למדינת ישראל דרך הרשות/המדינה הפלשתינאית, כשהם יחצו את מדינת ירדן מבלי יכולת ו/או רצון הירדנים לעוצרם, בשעטתם לעבר מדינתנו.

הדבר יקבל חומרה וסכנת יתר, באם בקעת הירדן תועבר מצדנו לריבונות פלשתינאית. אז יתאפשר לרשות המדינה הפלשתינאית לקבל עזרה מסיבית של עיראק לטובת הפלשתינאים. הצבא העירקי יחצה את ממלכת ירדן במשאיות נושאי טנקים (המלך הירדני יגיד שלא יכול היה להתנגד לכך), ובמספר שעות יחצו את נהר הירדן ויגיעו למדינה ו/או לרשות הפלשתינאית. כל הסדר שנעשה של ביקורות על נהר הירדן, וכדומה, לא יעמוד בשטף הטנקים, שיפרצו בן לילה מתוך ירדן לתחום המדינה הפלשתינאית, וממנה תוך כמחצית השעה יגיעו הטנקים לת"א, זאת מבלי שנספיק להניד עפעף, ולגייס ולו איש מילואים אחד. כי כאשר לב המדינה (גוש דן) ישותק מהפלישה הנ"ל, כל גוף המדינה, על תושביה יתפגר, ח"ו, ללא כל יכולת תגובה, מצדנו.

לשלום מסוג זה, המסכן את מדינה ישראל ותושביה, כפי שהדבר מתבטא במלחמה הפלשתינאית בנו בארועים והפרעות האלימים, בראש כל חוצות, מאז הסכם אוסלו ועד היום, איני שואף, איני רוצה, ואיני מייחל. לדעתי "אדריכלי" הסכם אוסלו, שיחקו ומשחקים ברולטה רוסית, באקדח בעל מחסנית תוף, טעון ב - 5 כדורים מתוך 8 (ולא בכדור אחד מתוך שמונה של מחסנית) כשהם מסובבים את התוף ויורים ירית אקראי ברקתה של מדינת ישראל ותושביה. כל בר דעת לא יעשה זאת, פרט לאדם המוכן להתאבד. הצרה שהמתאבד סוחף עמו לאבדון מדינה שלמה על תושביה.

יש, איפוא, להקים וועדת חקירה, בלתי תלויה פוליטית, שתחקור ותעמיד לדין באשמת רשלנות פושעת, את כל האשמים למחדל החתימה על הסכם אוסלו. נהג הנוהג במהירות מופרזת והורג אדם אחד בלבד, מועמד לדין פלילי באשמת הריגה מתוך רשלנות פושעת. ואילו "אדריכלי" החתימה על הסכם אוסלו, גרמו במו ידם להקמת צבא פלשתינאי שחומש ואומן בנשק על ידינו; מאז ועד עתה הוא מפנה אותו כלפינו, ולא כלפי אחיהם, בהורגו וברוצחו את חיילינו ואזרחינו החפים מפשע. דבר- שהיתה בו מראש וודאות ברורה, שאכן כך יעוללו לנו, ושהצבא הפלשתינאי על נשקו, ודהיינו הגולם שיצרנו, יקום על יוצרו מולידו, וינסה להשמידנו מתחת השמים.

רוב תושבי המדינה - למעט חלק גדול מהתושבים הערביים במדינת ישראל - אינם רוצים בשלום מסוג זה, כולל רבים "מרודפי השלום" המזויף. אולם בחפזונם ומהירותם להשיג שלום בכל מחיר, אינם מבחינים באיזה אזור גיאוגרפי אנו מצויים, ומהו סוג ואופי תושביו. הם חיים בתנעוטי דמיונם, חלומותיהם ומאוויהם הבלתי מציאותיים, ורואים את השלום המזויף, כפי שהם היו רוצים לראותו, ולא בצורה אובייקטיבית וכפי שהמצב אכן קיים, במציאות הפלשתינאית המזרח תיכונית, האכזרית, הקשה והמרה, שכל כוונתה הקמת מדינה פלשתינאית על חורבות מדינת ישראל.

הפלשתינאים מאידך רואים את השלום בצורה שונה לחלוטין מאשר "רודפי השלום" שלנו. לדידם יקום השלום כאשר "הסרטן", קרי: מדינת ישראל ותושביה, ימחקו - ח"ו - ללא זכר מעל פני מפת המזרח התיכון, והעולם.

ט. מהנ"ל נופק שאין מקום לשתי מדינות, - יהודית ציונית, ופלשתינאית - בין נהר הירדן לים התיכון. יש להעמיד התמונה בצורה ברורה אובייקטיבית וכואבת לכל שתהא. ולא לגמות את עצמנו בחזונות שוא של אחרית הימים. או שאנחנו נתקיים כאן כמדינה, או הם כמדינה. כי מדינה פלשתינאית תוכל לקום אך ורק-ח"ו-על חשבון חורבות מדינת ישראל והשמדת תושביה. לכן עלינו להחליט בצורה ברורה וחד משמעית, שמדינת ישראל, היא המדינה השולטת בין נהר הירדן לים התיכון. אם ברצון הערבים לגור בה, כפי שגרים יהודים בכל מדינה אחרת בעולם, יהיה עליהם לשמור על חוקי המדינה. הם יגורו בה כתושבים בלבד, כפי המינהליים בלבד, מבלי שיהיו אזרחי המדינה. זאת מבלי שתהיה להם כל שהדבר הוסכם בהסכם קמפ דייויד בשלום עם מצרים. זאת מבלי שתהיה להם כל ריבונות שהיא על הקרקע; ולא כפי שנעשה הדבר בהסכם אוסלו, ברוב איוולתנו. בו קיבלו הפלשתינאים ריבונות על הקרקע, תוך הטעיית הצבור, כי הדבר נעשה כמו בהסכם בין בגין המנוח לסאדאת בקמפ דייויד שבו הם קיבלו שלטון מנהלי בלבד. מי שהדבר לא מתאים לו, הברירה ביזו לעזוב את ארצנו, כפי שכל יהודי בכל ארץ אחרת בעולם, עוזב את ארץ מגוריו לארץ אחרת, למרות היותו גר בה הוא, אבותיו ואבות אבותיו. ומבלי שיידרוש ריבונות ומדינה לעצמו באותה ארץ. באם תושב פלשתינאי כאמור, יתנגד ויפר חוקי מדינתנו, הוא יגורש ממנה בעל כורחו, ובמקרה קיצוני אף יעצר וישפט. מבחינה ריאלית, כיום ממלכת ירדן ש-2/3 מאוכלוסיתה פלשתינאית, יכולה לשמש את הפלשתינאים כמדינה, למרות היותה שטחה של כ- 2/3 מא"י השלמה. אל לנו לתת לפלשתינאים את האפשרות, לגזול ולשחוט את "כבשת הרש", ודהיינו את מדינת ישראל הקטנה, מנהר הירדן עד לים התיכון, ולהקים בה את מדינתם. (מה גם שלמעשה אין עם פלשתינאי).

מי שמסתכל נכוחה בצורה אוביקטיבית - ככל האפשר - במצב הנתון, יגיע למסקנה הבלתי מתפשרת הנ"ל, שהפתרון היסודי בינינו לבין הפלשתינאים, הוא או שאנחנו נשלוט בין נהר הירדן לים התיכון, או הם. אולם מאחר ועדיין נותר בידינו הכח הצבאי, בעוד שהפלשתינאים טרם הגיעו למלוא כושרם ויכולתם הצבאית, עלינו להראות בהקדם לפלשתינאים ולעולם, מי הוא בעל הבית במדינת ישראל, ולמי הזכות להיות ולהחזיק במדינתנו, כל הנ"ל תוך הפעלת מערכת הסברה מקצועית, מסיבית ומשומנת היטב בנדון, בארץ ובעולם.

י. אם הטענה היא לזכויות הסטוריות בא"י, הרי יש לבדוק זכותו של מי קודמת. הרי זכותנו ההסטורית על א"י השלמה, קודמת לזכות הפלשתינאים באלפי שנים, ועוד לפני שנולד בכלל מוחמד אבי האיטלם ישבו היהודים בא"י, ומעולם לא זנחו לשוב לארצנו לאחר שהוגלנו בכח ממנה. לכן אסור לנו להתפשר אפילו לא על שעל אדמה קטן, של חלק מזערי מארץ ישראל, הנמצא עתה בידינו מנהר הירדן עד לים התיכון. ישראלית הטוען כי אין לנו זכות קיום והתיישבות בחברון, בשכם, ביריחו, בטול כרם וקלקיליה, ומוטרס מרצונו לפלשתינאים להקמת מדינה פלשתינאית, ח"ו, אל יבוא בטענות כשהפלשתינאים ידרשו את, נצרת, עכו, חיפה, רמלה, לוד, יפו ות"א. מאחר ועל פי שיטתו, המוטעית מיסודה, טענתם תהיה מוצדקת לחלוטין. כי אם אין לנו זכות על חברון, שכם, יריחו ורמאללה, אין לנו ממילא גם כל זכות על נצרת, רמלה, לוד, יפו ות"א. אם כך הדבר, אבקשנו שיראה לי על מפת העולם, היכן ארצם של היהודים, לא יתכן שלכל עם יש מדינה משלו, ואילו לנו העם העתיק ביותר בעולם, אין כל שטח שהוא בעולם למדרס כף רגל. אולי יריחו, שכם, חברון, יפו, וירושלים המחכרות בתנ"ך, אינם כלל באזורנו? אולי מצויים הם בקוטב הצפוני, ורק טעינו בזיהוי המיקום.

יא. הארועים הקשים והפרעות האלימים, הגובלים במלחמה, כפי שאנו עדים להם בשבועות האחרונים. נובעים בעיקרם, ישירות כתוצאה מהבריחה מלבנון, כל עוד נפשנו בנו, השארנו שם את כבודנו בכלל, ואת כוח הרתעתנו בפרט. בריחה - ששמה זרז (קטליזטור), והראתה כי דרך האלימות אכן משתלמת, כטענתם. (ראה הסתת נסראללה את הפלשתינאים בנדון). נכון, שבצורה הכושלת, ההסטורית והתבוטתנית, שטפלנו בנושא הלבנוני, תוך דריכה במקום והיותנו מטרה חיה לאנשי החיזבאללה, היה עלינו לעזוב אותה, (ראה מאמר מוסגר בנדון בסוף מכתבי).

2. כיצד ניתן להתגבר ולרסן את הפורעים והחיילים הפלשתינאים, ולהביא להפסקת הלחימה ולרגיעה באזור?

א. העקרון הוא שעל עראפת לדעת שהמשך האלימות יביא לו הפסד של כל הישגיו, שהשיג ברוב טפשותנו "בהסכם אוסלו" (דבר - שצריך לבצע ולא רק לאיים עליו איומי סרק).

ב. הפסד ההישגים מתבטא:

(1.) בהודעה על ביטול "הסכם אוסלו" שמימלא, כאמור מלכתחילה לא היה הסכם אלא חזסר הסכם, כולל גם מהבחינה המשפטית, השהודעה גלל חזסר מפגש רצונות הצדדים. אין בו פגמים לא מהותיים, אלא כאן הפגמים מהותיים ויורדים לשורשו של "ההסכם", ולפיכך הופכים אותו לחזסר הסכם בין הצדדים, ולבטל מעיקרו (void).

(2.) גם אם נצא מנקודת הנחה שהסכם אוסלו נחשב להסכם - דבר שאינו כן לחלוטין - הרי שהפלשתינאים הפרוהו הפרה קשה היורדת לשורשו. לכן עלינו לבטלו, ולהחזיר המצב לקדמותו, ע"י חזרתנו לתוך שטחי יהודה ושומרון הפתוחים והלא מאוכלסים, שנמסרו על ידינו לפלשתינאים. (אין צורך להכנס לערים מספיק להקיפם בהסגר עד לכניעתם. הפלשתינאים ינהלו את חייהם בערים רק מבחינה מנהלית כניהול עיריה, כפי שהוסכם בהסכם קמפ דייוויד בין בגין המנוח לסאדאת, מבלי לקבל כל זכויות אזרחות של מדינתנו.

ואילו הריבונות והבטחון השוטף בהם יהיה בשליטתנו הבלעדית, תוך פירוק הנשק מהצבא המכונה משטרה פלשתינאית ומתושבי הערים הנ"ל.

(3.) באשר לרצועת עזה, יש לבטל השליטה הפלשתינאית בחוף הים ולחלט ולקחת את באר הגז שנחפרה מול חוף עזה, בהסכמתנו (ברוב טפשותנו). זאת כפיצוי על הנזקים שנגרמו לנו ע"י הפלשתינאים, כתוצאה ממלחמתם בנו. עלינו להכנס בהסכם עם החברה הזרה שחפרה את באר הגז ולתת לה תנאים מסחריים טובים יותר מאשר קיבלה מהרשות הפלשתינאית. (מלכתחילה היתה זו אוילות ליתן לפלשתינאים לחפור בים ולגלות הגז. כפי הנראה זה המשכו של שדה הגז שנתגלה מול חופי אשדוד). אציין, ששדה גז זה יכול לשמש בסיס כלכלי לעראפת, שמפנה את עיקר אמצעיו הכלכליים, להתחמשות ולאיומים, שמטרתם השמדת מדינת ישראל.

(4.) יש להמנע מהטעות שנעשתה באינתפאדה (שפרצה לפני כעשור שנים), אשר הדג המדיני - לא ראה בה מלחמה. לכן לא היכה צה"ל בעוצמה. דבר-שגרם להתדרדרות המצב ולקיבועו, והגיע עד להיכן שהגיע כיום. (ראה צילום מכתבי הרצ"ב ששלחתי בזמנו - כחודש לאחר פרוץ האינתפאדה - לממשלה, לו היו פועלים על פיו, לא היינו מגיעים למצבנו זהיום). עתה בעטיו של המצב החדש שנוצר כתוצאה מ"המזרח התיכון החדש" - כדברי מר פרס, שהתנבא ולא ידע את שהתנבא. יצרנו במו ידינו ואיוולתנו, במקום מחשבים לכל ילד פלשתינאי, כתקוות מר פרס וחלומותיו הבלתי מציאותיים, (שאסף בעמל רב כספים לרשות הפלשתינית, שחלקם הוכנס כפי הנראה לחשבוננו הפרטי של עראפת, וחלקם לרבישת נשק). הוקם עתה במו ידינו בסיוענו ובניצוחו של עראפת צבא פלשתינאי, שאומן וחומש בנשק חם, במקלעים ובשיריוניות. לכן, יש לראות כיום את מצב האלימות, הפרעות, היריות, השלכת האבנים ובקבוקי התבערה, ע"י הפלשתינאים נגדנו, כהכרזת מלחמה. עלינו לדכא בכל העוצמה, הכח והמהירות את המלחמה, הדבר צריך להתבצע בירי מסיבי בכדורים חיים, כלפי כל מפר סדר כלפינו. קרי: כנגד מבצעי הירי בנשק, בזריקת אבנים, בהשלכת בקבוקי תבערה, ביריקה וביזוי חיילי צה"ל וקריעת דגל מדינת ישראל. דבר שיגרום למאות ואף לאלפי הרוגים פלשתינאים, אך נשיג מטרתנו במהירות ובהחלטיות ונשתקם. כך נגיע לרגיעה בכל רחבי המדינה. כולל ביהודה ושומרון ועזה. כל גינוי שנקבל מהאו"ם, יהא כבר לאחר שהשגנו מטרתנו, בעוד שעתה אנו מקבלים כל גינוי אפשרי, כדוגמת "פשעים נגד האנושות", מבלי שנשיג כל מטרה שהיא.

(5.) אם הדבר יתבצע בצורה פושרת, הססנית של "כפור חס" (כפי שהתבטא הנשיא הראשון ויצמן כלפי בן גוריון), ולא במהירות, בכח ובהחלטיות הדרושה. יביא הדבר לקיבוע המצב והמשכתו, ואף יגרור - בסופו של דבר - את מדינות ערב למלחמה נגדנו, ולהפסקת השלום הקר הקיים בינינו. דבר - שיביא להדרדרות חמורה מבחינה בטחונית וכלכלית של מדינתנו, שסופה מי ישורנו, ולהרג רב מאוד מכל הצדדים.

צודק האו"ם שגינה אותנו, בפשעים חמורים נגד האנושות. אמנם כוונתו היתה שהאנושות בהתגלמותה זו "האנושיות" הפלשתינאית; בעוד שהאנושות בהתגלמותה, זו האנושיות והמוסריות הישראלית, שאין כדוגמתה אח ורע בעולם.

לכן, תגובתה ההססנית של הממשלה, גורמת לפשע חמור, נגד האנושות והאנושיות הישראלית. בכך שהיא מזמינה המשך הטרור והמלחמה, תוך הגדרות של מדינות ערב והאו"ם נגדנו. כן גורמת היא - ותגרום, להרג, רב - ח"ו - בתושביה היהודיים של המדינה, תוך סיכון עצם קיומה של המדינה.

(6.) כמובן, שאין עונשין אלא אם כן מזהירין. יש להשליך כרוחם הירוק, כולל הסברה מירבית ומסיבית בעולם, כי תם עידן משחקי כדורי הגומי ורימוני הגז המדמיע. כל מי שיפר את הסדר בכל צורה אלימה שהיא, יירה ע"מ להורגו. כי מי שבא להרוג, ולהסית למלחמה נגדנו, צריך לדעת שיהא צפוי לההרג. הוא יחשב - כנאמר בדיני נזיקין - "כבא אל הנזק מרצון"; ודהיינו הוא בא אל הסכנה מרצונו הטוב. לכן, אל לו לבוא בתלונה אם יפגע. הדבר אמור גם לילדים הנשלחים ע"י הוריהם ו/או בהנחיית עראפת ו/או הבאים מרצונם להלחם בנו. כי גם השלכת אבנים מטרתם להרוג, ואבן הורגת בני-אדם. והלא דוד הרג את גולית באבן אחת, שהשליכה מתוך קלע, כפי שהדבר נעשה גם כיום, ע"י הפלשתינאים.

(7.) עראפאת צריך להיות מוכרז כאישיות בלתי רצויה באזור, ויש לסלקו מיד, ביחד עם חבר מרעיו, ההנהגה הפלשתינאית, באם לא יצאו מכאן מרצון, עליהם לדעת כי דמם בראשם.

(8.) יש לפרק מיד, את הצבא הפלשתינאי והאזרחים מנשקם ולפזרו. גם אם יצריך הדבר לחימה, בכל העוצמה. כי עדיף עימות עכשוי, מאשר בתקופה מאוחרת יותר - כאשר תקום - ח"ו מדינה פלשתינאית ותיושם זכות השיבה. שאז יגדל הצבא הפלשתינאי, לממדים אדירים, שיסכנו את קיומה של מדינת ישראל, בהתחברם עם הצבא העירקי ו/או האיראני ו/או הלובי שיגיע לאזור, כשתקום ח"ו מדינה פלשתינאית, ואשר אדמתה תשמש בסיס יציאה וקרב קפיצה להשמדתנו.

3. לאחר קריאת מכתבי, תעלה מאליה השאלה הגלותית, (שכפי הנראה עברה אלינו בגנים בתורשה), והיא מה יגיד העולם?

והתשובה: העולם הצבוע צריך להגיד לנו, את מה שאמר לרוסיה
מטעני חבלה בכ - 3 או 4 בנינים במוסקבה, ואשר אין להשוותם כלל עם
המלחמה, הנחת מטעני חבלה פרעות הדמים, וההסתה הנאצית הפרועה נגדנו
המתרחשים במדינתו, ע"י הפלשתינאים.

העולם צריך להגיד לנו, את מה שאמר לרוסיה כאשר הרוסים הפציצו
במתכוון בתי חולים בצ'צניה, וגררו מא
חורי משאיותיהם גופות צ'צנים
קשורות בחבל למשאיותיהם.

וראה זה פלא, מאחר וחרוטים לא ביקשו את עזרת העולם לדכא את
הצ'צנים, (כפי שאנו מבקשים מהעולם כלפי הפלשתינאים) ולא שאלו מה יגיד
העולם? אלא פעלו בתקיפות כפי שפעלו. כיום הצ'צנים לא מניחים יותר מטעני
חבלה ברוסיה, והשקט חזר על כנו ברוסיה, וזאת מבלי שיקבלו כל גינוי ממשי
מהאו"ם.

לכן, אותי ואותנו, לא צריך לעניין מה יגיד העולם אלא צריך לעניין אותנו
מה יגידו הבעלים הנשים, האמהות, האבות והילדים היהודים
הישראליים, שבניהם, בעליהן ונשותיהם נהרגים, ו/או נפצעים, ונשארים נכים לכל
חייהם.

ואם נשאל את השאלה מה יגיד העולם, אם ח"ו נושמד?
והתשובה: שהעולם יגיד את שאמר, ואף לא עשה דבר, בתקופת השואה
להפסקת השמדת היהודים. כלומר: יאמר ויעשה אפס, אולם - במקרה הטוב -
לכל היותר יגיד העולם, את ראשו בצער, אך גם בהקלה והשלמה עם המצב, שאכן
הגיע "השלוש" לאזורנו, כאשר איננו קיימים יותר ח"ו, באיזור המזרח התיכון.

4. לכן, אני ורבים רבים אחרים, מעדיפים להשאר בחיים במדינתנו, ושהעולם יגיד
מה שהוא רוצה, כי בהריגת כ- 10 פלשתינאים שבאו להורגנו, העולם מגיב
בוועדת חקירה, ומצביע באצבע מאשימה עלינו, בעבירות פשעים חמורים נגד
האנושות, כדוגמת האשמת הכבשה התמימה ב"חוות החיות" של אורוול. כל זאת,
מבלי שפתרנו את הבעיה, ובעוד שההתקוממות המלחמתית הפלשתינית ממשיכה
ומתעצמת נגדנו בכל חריפותה.

לכן, עדיף לנקוט בפעולה נחרצת, מהירה ותקיפה, ולהרוג את כל מי שבא
לתקוף אותנו. כולל מי שזורק אבנים ובקבוקי תבערה, כאמור, גם אם ההרג יהא
מסיבי של אלפי ואף עשרות אלפי מתפרעים, כפי שנעשה הדבר ע"י המלך חוסיין
בירדן וע"י חאפז אל אסד בעיר חמת הסורית. אז נשיג את השקט. ממילא תגובת
העולם תהיה דומה כפי שהיא עתה, אולם בידינו יהא ההישג של חיסול הלוחמה
והפרעות בנו, והבאת הרגיעה למדינתנו, ולאזרחינו.

5. יתרה מכך; באם העולם הצבוע מפנה אצבע מאשימה כלפינו, מדוע לנו אין
זכות להפנות אצבע מאשימה, כלפי העולם?

למשל: כלפי "הגנת" הצרפתי ז'אק שיראק - נשיא צרפת - שנזפה לאחרונה "בילד" ברק - ראש ממשלתנו - שיצא כילד נזוף "מהגנת", מגן הילדים והמשחקים הבינלאומי.

היה על ברק - כראש ממשלת ישראל וכראש האומה המוסרית ביותר בעולם, לאמר לז'אק שיראק הצבוע נשיא צרפת - ששטחה גדול מאין כמותו לעומת שטח מדינתנו - שעליו ועל ממשלתו לשמש דוגמא לנו, עליו להקים מיד מדינה לבסקים היושבים בדרום מערב צרפת, על שטח קטן בסמוך לגבול ספרד, הלוחמים בצרפתים למתן עצמאות מדינית מזה שנים רבות, וללא תוצאות. צרפת שהיא מדינה כל כך גדולה בשטחה, אפילו לא תרגיש כל השפעה שהיא לרעה, מנתינת שטח מזערי בקצה ארצה (ולא בסלון כמונו) להקמת מדינה עצמאית לבסקים.

הוא הדין באנגליה שמסרבת לתת עצמאות מדינית לאירלנד. היא אף שלחה לאי פוקלנד המרוחק כ- 3000 ק"מ מאנגליה, ארמדה שלמה של ספינות מלחמה להחזיר מידי ארגנטינה את האי הפעוט והמיושב בעמים, כבשים ורועים, לאומה "המפוארת" האנגלית.

הוא הדין עם רוסיה, שגזלה שטחים מסין ומסרבת לתתם לה ב חזרה. הוא הדין עם ארה"ב שגזלה את אדמת האינדיאנים וכיו"ב. כך, שכל המטיף לנו מוסר, עליו לשמש לנו דוגמא. עלינו להגיד לעולם טלו קורה מבין עיניכם, כאשר אתם אומרים לנו, ליטול קיסס קטן מבין שינינו.

לצערי, בחשיבה האטומה והמקובעת כיום, יראה מכתבי אולי כבלתי מציאותי, למרות שהוא המציאות כהוויתה. אולם, כנאמר לספקנים ע"י חוזה המדינה הרצל כשהעלה את רעיון הקמת המדינה היהודית, אף אני אומר לכב' "אם תרצו אין זו אגדה". אם תעזו ולא תפחדו לאמר בפה מלא כלפי עולם ומלואו, כי על מדינתנו איננו מוותרים, ותנקטו ביוזמה התקפית והחלטית, ולא הגנתית, הססנית ומתנצלת, אז יבוא השלום האמיתי ולא המזויף לאזורנו.

6. באשר לבעיית לבנון, יאמר במאמר מוסגר, כי היתה בעבר וגם קיימת כיום דרך אחרת לפעול בלבנון. כשם שהסורים יושבים בלבנון, באונס את ממשלתה ואין איש בעולם הפוצה פה ומצפצף, הדורש את עזיבתם. כך אנו יכולנו ויכולים לשבת בלבנון, אנו נוזמן ע"י ממשלת הצללים של הממשלה הגולה הלבנונית, שנקימה ונארגנה מתוך צבא דרום לבנון, שחלק מאנשיו במדינתנו. בראש הממשלה הגולה - יעמוד גנרל לאחד, או כל קצין אחר, של צבא השחרור של דרום לבנון, שנקימו כדוגמת דה גול, שהקים ממשלה צרפתית גולה, וצבא שחרור צרפתי באנגליה, בתקופת ממשלת וישי בעת הכיבוש הגרמני.

לממשלה גולה זו, יהא צבא שיקרא צבא דרום לבנון החופשית, שמטרתו לגרש מלבנון את הסורים הכובשים. ממשלה גולה זו, וצבא שחרור זה, שיאורגן על ידינו מחיילי דרום לבנון, יהיו הפאסדה, ודהיינו החזית וחלון הראווה, שמאחוריו מסתרת מדינת ישראל וצבאה. תפקיד הממשלה הגולה הנ"ל, יהא לדרוש את סילוקם של הסורים מלבנון, ולהגיע בכוח צבאם - בסיוענו כמובן - עד ביירות (בלי להכנס לביירות). דבר זה, היה צריך להעשות עוד בהיותנו בלבנון, אולם ניתן להעשות גם כיום. כך ניתן להרחיק את השיעים והחיזבאללה מגבולנו. אנו אף נחתום על הסכם שלום עם ממשלת לבנון הגולה, וצבא השחרור שלה; שהקימונו אותם כאמור בעצמנו, וסיענו להם לשחרר את דרום לבנון, מאחיזת השיעים והחיזבאללה, מגבולנו הצפוני ועד לביירות.

כעת - אומנם במאוחר - שוב ניתן הדבר לביצוע, ע"י גיוס חיילי דרום לבנון הנמצאים בשטחנו, והקמת ממשלת צללים לבנונית גולה. ממשלה וצבא זה יופעלו, לאחר שהחיזבאללה ישלים את הערכותו על גבולנו, ויתחיל לתקוף אותנו, (הדבר הוא וודאי, לצערי, והמאורעות האחרונים יוכיחו). אז יופעל צבא דרום לבנון, בסיוענו המסיבי, ויגיע עד ביירות. הדבר ניתן לביצוע אם נרצה בכך במינימום אבידות בנפש משני הצדדים. אנו נודיע לתושבי דרום לבנון, מגבולנו הצפוני עד ביירות, התומכים בחיזבאללה; להתפנות מבתיהם לביירות, לבל יפגעו בהפצצה, שאנו עומדים להנחית באיזור, כפי שנעשה הדבר בתקופת רבין המנוח. אולם עתה לא נאפשר לתושבים לחזור לבתיהם, וניישב האיזור רק ע"י משפחות צבא דרום לבנון, שיוכלו לנוע בצירים מותווים וקבועים מראש.

כך שכל תנועה אחרת מלבדס, בשטח שבין ביירות לגבולנו הצפוני, תיירה ותושמד. ממשלת צללים זו של צבא דרום לבנון החופשית תשתלט בסיוענו, מגבולנו הצפוני עד ביירות, ותכרות עמנו חוזה שלום, למעשה כל לבנון תחולק בפועל לשניים, בינינו לבין הסורים, כשבתוך נמצאת ביירות, כל פעולה שתנקט משם נגדנו, תסכן את כל תושבי ביירות, ואף את הכוחות הסוריים כתוצאה ממכת אש, כשנחליט להגיב. או יותר נכון שצבא דרום לבנון יחליט להגיב, בהתאם להוראותינו. הדבר נראה דמיוני, אך ניתן לביצוע. כשם שהסורים לא ראו זאת כדמיוני, והשתלטו על צפון לבנון. עלינו להתנתק ממדיניותנו הכושלת, של חוסר חשיבה, מדינית וצבאית יוצרת; שגרמה לנו לנפגעים רבים, ללא צורך. לדריכה במקום, לביזוי חיילינו וממשלתנו, ולהעלאת קרנם של החיזבאללה. דבר-המלמד את הפלשתינאים כיצד לנהוג בנו, ע"מ להבריחנו ממדינתנו; ומאורעות הימים האחרונים יעידו כמאה עדים, (כולל עצת נסראללה לפלשתינאים לתוקפנו כדוגמתם). הפלשתינאים והחיזבאללה נוכחו לדעת, שאכן זו הדרך הנכונה לגבם, לגרשנו מכל אזור המזרח התיכון, בעוד שמצדנו אין כל תגובה תקיפה ונאותה, כלפם; אלא רק התקפלות, הכנעה, כריעת ברך, והשתחויה לפניהם, בהגררנו כל הזמן אחר יחזמותיהם המוצלחות.

7. המלחמה דומה במובן מסויים לכבוד, ככל שהאדם בורח מהכבוד, הכבוד רודף אחריו. ככל שנברח מהמלחמה ונתבזה, המלחמה תרדוף אחרינו ותשיגנו, במצב של נחיתות איסטרטגית. הלא נאמר כבר: "שהשם עוז לעמו יתן" ואז "השם יברך את עמו בשלום".

8. אני תקווה כי מכתבי - למרות אריכותו - יקרא, ותוכנו ילקח לתשומת לב ולביצוע מהיר, בהחלטיות ובמירב הכח והעוצמה. כי ההססנות וחוסר ההחלטיות בפעולה היא בנפשנו. ההססנות וחוסר התגובה המסיבית, תגביר ותחריף את האלימות והלחימה במדינתנו. סופה ניתוק כל קשרנו עם מדינות ערב, וחלק ממדינות העולם, ויבטל כל הישגינו המדיניים עמם. הדבר יביא אף להתערבות מדינות ערב בלחימה לטובת הפלשתינאים, ולהרג רבים מאתנו, תוך סיכון בטחוננו, כלכלתנו ועצם קיומנו, במדינתנו.

ב-כ-ו-ד-ר
שמואל כהן - עו"ד

העתק:

1. נשיא המדינה מר משה קצב - משכן הנשיא ירושלים.
2. מר אריאל שרון ולימור לבנת.
3. מר אלי ישי.
4. מר יצחק לוי.
5. מר נתן שרנסקי.
6. מר טומי לפיד.
7. מר ליברמן.
8. מר יוסי שריד.
9. מר רחבעם זאבי.
10. מפלגת יהדות התורה.
- משכן הכנסת
- ירושלים.
11. הרב עובדיה יוסף, ירושלים.

נ.ב : ראה נספחים הרצ"ב.

MEIR COHEN
ADVOCATE
SHMUEL COHEN
ADVOCATE
10, HERZL STREET
1st Floor, Rooms No. 12-13
TEL-AVIV
Tel. 57593

ماير كوهين - محامي
شارع هرزل رقم ١٠
الطابق الثالث
غرف رقم ١٢-٢٣
تل أبيب
تلفون ٥٧٥٩٣

תל-אביב. כ"א שבט תשמ"ח
TEL-AVIV. (9.2.88)

הן
כהן
ד"ר
צל מס' 10
דריס מס' 22-23
תל-אביב
657593

ל כ ב ו ד,
1. ראש הממשלה
מר יצחק שמיר.
2. שר החוץ
מר שמעון פרס.
3. הבסחון
מר יצחק רבין.

א.נ.

הנדון ארועי המגזר הערבי.

1. זה מספר שבועות שאני עוקב אחר הנעשה ב"ש"ס ובמגזר הערבי בחחום המכונה "הקו הירוק", וחמק אני על השלומיאליות שבה נוהגת הממשלה בספולה במהומות האלימות של הרחוב הערבי.

2. כצופה מהצד במשרדי הטלוויזיה ומקריאת העיתונות רואה אני, כרבים מהקרב הדומם שבעם, את ההתפרעויות והנסיגות לדכאם, מזוית של משקיף, ולא כמי שנמצא בחוכם; וכדברי מאמרו של בוסוול למשקיף מסוג זה, קל לראות את הפגמים והליקוים, יותר מהמעורבים בדבר.

3. למי שעינו בראשו ושכלו בקודקודו, יכול היה הוא לצפות את ארועי ההתפרעויות בבחוב הערבי, ואל לו להיות מופתע ממעשים אף חמורים מאלה, כהנחת מטעני צד בכבישי ארצנו כולל בחחום המכונה "הקו הירוק", שעחידים ח"ו לבגא עלינו אם לא נשכיל לחכנן מהלכינו בחבונה.

4. הזרעים הראשונים שהראו ששיטת האלימות היסטיכית פושלת ומשיגה חוצאות, ומבלי להכנס לנושא אם הנסיגה היחה מוצדקת אם לאו, נזרעו בצאת כוחותינו מלבנון, גלל מעשי החבלה והתקיפות היומיומיות כנגד צה"ל בשטח, פגיעות - שסוקרו בהרחבה רבה בכלי התקשורת - כולל סיקור ההלויות - ושמצאו ביסויין בהפגנות "המיעוט הרועש" כנגד ישיבתנו בלבנון. כל זאת בלא להסחיר את אי-כולחנו לעמוד לאורך זמן כנגד הפיגועים. מאוחר יותר אף הצטרפה לדרישה זו חלק מההנהגה, שגם היא מצדה לא הסחירה את קוצר נשיכתנו לספוג פגועים, ודרשה פינוי מידוי של הכוחות מ"הביצה הלבנונית", כביכול.

5. ואכן יצאנו מלבנון בהרגשת הקלה רבה, שהנה הסתיימה מרבית צרותינו מפגועי לבנון. ולא היא! הלך מחיפזון הפינוי ומקוצר נשימתנו, נלמד היטב ע"י ארגוני החבלה, שקלטו בבירור באיזה טוב שוט יש להכוחינו מחד, כשידינו כבולות, גלל עורך ג'נאלטניות" והתחשבות שמעל ומעבר לכל נורמה מקובלת בעולם, שלא לפגוע באוכלוסיה אזרחית, מאידך.

ר כהן
מורדיו
מואל כהן
מורדיו
וב ההצל מס' 10
ג' חדרים מס' 23 - 32
חליאביב
טל: 657593

MEIR COHEN
ADVOCATE
SHMUEL COHEN
ADVOCATE
10, HERZL STREET
1st. Floor, Rooms No. 27 - 28
TEL-AVIV
Tel. 57593

ماير كوهين - محامي
شارع هرزل رقم ١٠
الطابق الثالث
غرف رقم ٢٢-٢٣
تل ابيب
تلفون ٥٧٥٩٣

ה'תש"ז
ל' בהן
רצל מס' 10
חדרים מס' 27-28
תל אביב
57593

TEL-AVIV.

- 3 -

תל-אביב.

11. אין, איפוא, לחשוש מהבחינה הדמוגרפית, ואין לסגה בגללה מיש"ע, שאם ניסוג נצטרך אחר כך גם ליסוג באזורים בהחום המחקר "הקו הירוק" המאוכלסים באוכלוסייה ערבית, עד להיקחנו מהארץ כליל. יש לספק השטחים הנ"ל מיד וללא שהיות למדינת ישראל. דבר - שיכנים את אי-הבהירות לגבם, ויפסיק המהומות או יפתחן באורה משמעותית, למרות הפראדוקסליות בדבר.

12. ישיבתם של הערבים בארצנו צריכה להיות מובנית בהנהגות לפי חוקי המדינה, שיחולו עליהם כחושבים אך לא כעזרתיים, ומעמדו הבחינה החוק הבינלאומי, לא יהא של שולטים על חושבים ערביים בשטח כבוש, כפי שאין הדבר כך לגבי הערבים בהחום המחקר "הקו הירוק" שסופו למדינה לאחר מלחמת השחרור.

ההוסוסים שאנו מגלים באי-סיפוח יש"ע למדינת ישראל, ומצב אי הוודאות, הן מהסיבות העיקריות להדרדרות המצב בשטחים.

13. באשר לספול המדי העכשוי בשטחי יש"ע ובמבזר הערבי בכלל, יש לפעול כבאות:

א. לנקוט ביד חזקה ועם קו ברור והקיף. טעות היא לתח להושבים הערביים היחידים ל"איחוד משפחה". דבר - המגדיל האוכלוסיה הקיימת ומגביר צפונה. היתר שהערבים רואים בו את לחולשה כזו המישלה כתוצאה ממעשיהם.

"איחוד משפחה" יש לאפשר מיש"ע ומהמבזר הערבי בארץ, לאיחודם עם קרוביהם במדינות ערב, ואין להכניסם לארצנו. יש לבטל בהקדם ההיתר שניחן כתוצאה שהדבר לא הביא לרגיעה מצדם, כצפוי.

ב. יש להמנע מלהגרר אחרי מעשי ההתפרעות, ואין לפעול לפי הפעילות הקוכבת לנו על ידם. יש ליזום פעולות אקטיביות, כולל כשיכת המפרעים לאזורים בהם נוח לנו לפעול נגדם. אחרת - ניפול אנו במילכוד.

ג. יש למנוע מיד כל סיקור באמצעו החקשורה, בקשר לכל שנעשה לזהים לכלי החקשורה. דובר זה"ל ידוע לאמצעי החקשורה בקצרה על הארועים (לכל היותר סיקור של 30 שניות ללא צילומים), ולא כפי שהדבר נעשה כיום שרוב מהדורות החדשות מסקרות את הנעשה לפרטי פרטים, עד להרגשה בחילה מצד רוב הצופים וקוראי העיתונים, גלל הסיקור הסנטי ישראלי. דבר - שמעודה את המפרעים וגרם וגורם להתפשטות המהומות בכל רחבי הארץ. למעשה, בתחילה בוצעו ההתפרסויות בעיקר ע"י בני נוער מבלי שרוב המבוגרים שבהם, יחסו לכן חשיבות. אך לאחר שהדבר קיבל הפוצה חקשורית רבת היקף, הצטרפו רבדים נוספים של חושבים וכפרים, שהחלו אף הם לעלות על עגלה ההתפרעות וחטכו במעשי הנוער. הדבר דמה לכדור קטן של שלג המחלגלל במדרון וצובר מסה שלג גדולה עד לגרימה כפולת שלגים ענקית, שקשה לעוצרה, בעוד שבתחילה די בכח קטן כדי למנוע מפולה.

Tel. 6 57 593

تلفون ۵۷۵۹۳

657593 .50

תל-אביב.

נ.ב. מוכן אני להתנדב לועדה יעוץ, לבקשתכם. שמואל ב' כהן ר' שו"ר מל"ה

דבר דואר שפרטיו רשומים להלן נתקבל למשלוח בדואר

126334

רשום וצוין במספר

הנמען

המקבל

חתימת המקבל

משרד
התקשורת

3-112

ת הדואר

דבר דואר שפרטיו רשומים להלן נתקבל למשלוח בדואר

126335

רשום וצוין במספר

הנמען

המקבל

חתימת המקבל

משרד
התקשורת

3-3112/

ת הדואר

דבר דואר שפרטיו רשומים להלן נתקבל למשלוח בדואר

126336

רשום וצוין במספר

הנמען

המקבל

חתימת המקבל

משרד
התקשורת

3-3112/

ת הדואר

דבר דואר שפרטיו רשומים להלן נתקבל למשלוח בדואר

126337

רשום וצוין במספר

הנמען

המקבל

חתימת המקבל

משרד
התקשורת

3-3112/

ת הדואר

דבר דואר שפרטיו רשומים להלן נתקבל למשלוח בדואר

126338

רשום וצוין במספר

הנמען

המקבל

חתימת המקבל

משרד
התקשורת

3

מעבירים מים לירדן - והיפס הכינרת בסכנה

כך מזהיר סגן יו"ר מינהלת הכינרת, שאומר כי העברת המים לירדן תוריד את המיפלס ב-19 ס"מ

מאת ישראל-מושקוביץ, כתב "יריעות אחרונות" 22 מיליון קוב מים הועברו השנה לירדן מהכינרת, למרות שלאחרונה הוחלט על צימצום אספקת המים לחקלאים הישראליים ב-15 אחוז בגלל מצוקת המים במדינה.

כך גילה שלמה כהלול, סגן יו"ר מינהלת הכינרת, לרבריו, המים שהועברו לירדן הורידו את מיפס הכינרת ב-13 ס"מ.

בשל מוגהאוויר השנה, עומד עתה המיפלס על מטר פחות מזה של השנה שעברה. אם גם השנה הבאה תהיה שחונה, כמות זו עלולה להשפיע על מאון משק המים בישראל, הרגיש בהלול.

מיפלס הכינרת עלה מאז תחילת העונה בחצי מטר בלבד, ועומד כיום על 210.58, פחות משני מטרים מהקו האדום העומד על 208.90. בסוף הקיץ עלול המיפלס להגיע לקו האדום, לאחר שיישאבו ממנו מטר וחצי בגלל התאיריות.

ליילה חאלד - ככה היא נראית היום

חאלד (52), כמי שנראתה אתמול ברבית עמו, עם הכאפיה האדומה. חאלד, שאמורה להגיע לאוטונומיה המלשתינית תוך בישיבת המל"ס, הצהירה אתמול כי אלימות היא עדיין לדידה, במאבק למדינה מלשתינית. (צילום: אי.פי)

יונתן ברנע, קורבן השלום

לפני שנתיים, בפיגוע הטרור הרמוני הראשון, יצר נחום ברנע את המושג "קורבנות השלום" מושג נורא, אך נבואי: הנה בא אלינו השלום הטוב, וכמו איזה מולך רצחני, כמו אליל אכזר, תובע את קורבנותיו. דורש להקריב למענו את יפיהתואה, את כנע ה'20.

נחום ברנע ראה את הנולד, וראה את המת. אתמול הוא קבר את בנו יונתן ו'ל, שנרצח בפיגוע בירושלים. יונתן הוא קורבן השלום האישי שלו. מי ייתן, נחום חב, קי, שיהיה בנך בכורך הקורבן האחרון של השלום. כי אי זה שלום הוא זה האוכל את בניו?

סבר פלוצק

ערפאת כאן, ערפאת שם

רציתי, מאוד רציתי, להאמין לראש הממשלה פרס שערפאת והיישות הפלסטינית משנים עורם. רציתי, מאוד רציתי, להאמין ששיתוף הפעולה הישראלי-פלסטיני עושה לפלסטינים משהו. רציתי, מאוד רציתי, להאמין להבעת צערו של ערפאת אתמול על הרצח הגוסף שעוללו בני עמו בירושלים. אבל מה לעשות, וערפאת עצמו מונע ממני להאמין לו.

עמוד מס' 2 בנייר של חטיבת המחקר באמ"ן שהופץ ביום ה' האחרון, 22 בפברואר 1996, מתייחס לפעילות הפלסטינית באזורי יהודה ושומרון. תחת הכותרת "ציטוטים חריפים של ערפאת", מופיע שם דיווח שמקורו בעיתון השוודי "ראגן" ועניינו פגישה של ערפאת עם 40 דיפלומטים ערבים בשטוקהולם, כירת שוודיה, ב-20 בינואר, לפני חמישה שבועות.

ואלה ה"פנינים" העיקריות:

... ערפאת הרצה על "קריסתה הקרובה של הישות הציונית", וטען כי השטח ההולך ומחריף בחברה הישראלית חייב להתפתח למלחמת אזרחים. לרבריו, לפחות מחצית מהגרים לישראל הם מוסלמים, שיצטרפו בכוא העת למאבק פלסטיני למען מדינה ערבית מאוחדת.

... ערפאת אמר כי אש"ף מרכז עתה את כל מאמציו להעמקת הפילוג בחברה הישראלית: "בתוך חמש שנים יהיו בפלסטין חמישה ער שבעה מיליון מכני עמנו. בכוונתנו ליצור תנאים כאלה שחיי היהודים בפלסטין הכבושה יהיו בלתי-נסבלים. נמאס עליהם את החיים ובכל מקרה, יהודים לא ירצו לחיות תחת השלטון הערבי".

... ערפאת הוסיף, "אין לי צורך ביהודים, הם היו ונשארו יהודים. אנחנו צריכים עכשיו את עזרתכם במאבק לשחרורה של פלסטין המאוחדת, עד לשלטון מוסלמי מלא".

בהמשך טען ערפאת כי פרס וביילין היו מוכנים לתמוך במדינה פלסטינית בתנאי שיוכסחו ליהודים (בגראה תושבי יש"ע שיישארו ביישוביהם במדינה הפלסטינית) זכויות רחוקות מסוג כזה או אחר. "ואולם", המשיך ערפאת, "לא יהיה צורך בכך. שכן לאחר החזרת הגולן, שהסכם לפינוי כבר קיים, צפויה נטישה גדולה של היהודים והגירתם לארצות-הברית. אנו, הפלסטינים, ניקח הכול לרבות ירושלים כולה. פרס וביילין הבטיחו לנו את מחציתה".

ער כאן הריווח. מסמך אמ"ן/מחקר מציג את הדברים כפי שהופיעו בעיתון השוודי. בלי אישור ובלי הכחשה. אך עצם העובדה שהממונים על ליקוט חומר מעין זה דאגו לכלול את דברי ערפאת במסמך כמו זה הנזכר לעיל, מצביעה על החשיבות שגורמי המודיעין ייחסו לדיווח העיתונאי.

אין זו משימה קשה לגלות אם הדברים נכונים. הופעה בפני עשרות דיפלומטים ערבים כמותה כהופעה באסיפת עם, ויש מי שיוכל לוודא את הדברים. איאפשר שלא להודות ברמיון הרב בין הדברים הללו לבין מה שהשמיע ערפאת במסגד ביהניסבוגר ואחר-כך, בהזדמנויות שונות, בפני הציבור הפלסטיני בשטחי הרשות. הסיבוב הקורם של ערפאת בעניין זה, נזכיר, הוקלט, צולם ואפילו הוצגו בוועדת החוץ והביטחון.

רציתי, מאוד רציתי, להאמין לדברי מנהיגי מדינתי שהולך ומתעצב ערפאת אחר, אבל מה לעשות וראש הרשות הפלסטינית מתעקש בכל זאת להיות נאמן לעצמו ואמין בפני בני עמו. מה לעשות לנוכח הקשה המתבקש בין הציטוט של יום חמישי והפיגוע של יום ראשון?

בשאלה: עז מתי?? וואו! באק זי איסא הערין מאן יואב וייתב האלף אמחה??

רצח שלא בדא העשין

זה היה אמור להיות יום כיף ☺ במקום ללכת לביה"ס החליטו קובי מנדל ויוסף אישרן, שניהם בני 14, לבלות בחיק הטבע ☺ הם יצאו שלושם בבוקר מביתם בהתנחלות תקוע, וירדו לוואדי הסמוך לחפש מקום למדורת ל"ג בעומר ☺ את הסודביצ"ים שלקחו עימם לא הספיקו לאכול ☺ כשהתיישבו לנוח במערה התנפלו עליהם שני

בשולי ידיעות אחרונות

סיבת הרצח: שנאה

ומלכך דפסיה בנאצית

ואת'קתנו

לפני האכנים, הורגות המילים. האדם אוטומט של תגובות. האדם הוא היה מתכונת: התודעה מכוונת את מעשיו. רצונו חור פשי. ברצותו, יהרגו. ברצותו, יחבקו. ברצונו, יפסיק להיות אדם. האחריות כולה עליו. תודעתם של רוצחי הילדים מתקוצ ספרי גה הייתה בשנאה. הם התכוונו לבצע רצח של יהודים - ועשו זאת. אפשר שאף מצאו בכך סיפוק. אין טעם לחפש הסברים והנמקות אחרים. השנאה, רגש עז אבל גלמוד, הייתה המניע למעשיהם. בניאדם הרי לא נולדים כשהם שונאים. הם נולדים כשהם אוהבים. השנאה נרכשת - מחינוך, מהסתר, מההורים, מהסביבה. יש, לכן, קו ישר בין רצח הילדים ובין רבדיו של הדיקטטור הסורי הצעיר בשאר אסד על היהודים כרוי צחיו של ישו ומשפיליו של מוחמד, בין העובדה שהשיר "אני שונא את ישראל" נמצא במקום ראשון במצעד הפיומונים המצרי ובין הצגות השריפה וההרג של הירשאלים, העולות לתשואות הקהל בכיכר רות עזה ורמאללה.

יש האומרים ש"אין בעצם הברל" בין רצח של ילדים יהודים וריסוק פניהם באבני סלע, לבין הריגתה של ילדה פלשתינית מרסיסי פגז של צה"ל. לאחר המעשה באמת כבר אין הברל: מוות הוא מוות, שכול הוא שכול. אבל לפני המעשה יש הבדל מאוד מהותי. החייל שבטנק לא יורה כדי להרוג ילדים. הוא יורה כדי לפגוע בעמדת ירי של האויב. הוא משתתף במלחמה, והפסד לא כורית מיום ליום, וקורבנותיה לא יודעים מראש. לא כן רוצחי הילדים, פנים מול פנים, הם בחרו את קורבנותיהם. הם גזרו את דינם והם ביצעו את הורגיהם. דמם לא

כלשתנים וסקלו אותם בסלעים עד שובחו את נשמתה • בלילה הודיעו הוריהם • משפחה כי הם ועדרים • אל • למצאן אבותיהם • מקורות כלשתנים • בידי צה"ל שאורים הקשורים כנראה לרצח

קציני המשטרה שהזעקו למקום היו מוועזים. מי יכול להסתכל על עצמו ככדאנוש אחרי מעשה נפשע כזה? שאל אחד מהם. כמה שגאח צריך כדי להרוג ככה ילד תמיים? עליפי הממצאים בשטח נרצחו השניים בתוך המערה, ככל הנראה על ידי שני פלשתנים שעברו במקום במקרה. הם התנפלו על הנערים, וסקלו אותם בסלעים ובאבנים גדולות עד שנפחו את נשמתם. אחרי כך התעללו בגופותיהם עד לבלי היכר. הצי רצח שלא ברא השטן, אמר אחד השוטרים לאחר שיצא מהמערה.

מיד לאחר גילוי הגופות התפרשו בשטח השמורה כוחות גדולים של חיילים וגששים. בהתמלה נברקה האפשרות כי הרצח קשור לגי נידת צאן שבוצעה באזור יום קודם לכן, אולם זו נשללה מאחר יותר. צה"ל המיל מתר על הכפר הסמוך וקבע, הנמצא בשטח שבשליטה אורחית פלשתנית, הציב ערימות עפר על כל הכבישים והדרכים המובילות אליו, ועצר במה לך הסריקות באזור 12 פלשתנים, חלקם תר שכי הכפר וחלקם כרואים המסתובבים באזור. 3 מהעצורים הועברו לצה"ל על ידי המשטרה הפלשתנית, באקט יוצא דופן של שיתוף פעולה. מדובר בשלושה תושבי הכפר יאטא שכרדם הרחב, שנעצרו במהלך הלילה ע"י שוטרים פלשתנים. מקורות ברשות מטרו את מול, כי אחד מהם הוא משת"פ - וכי ככל הנראה העצורים קשורים לרצח. עם זאת אמרו אתמול גורמים ביטחוניים, כי לא ברור עדיין האם מישור מהעצורים מעורב ברצח.

גורמי ביטחון אמרו אמש, כי מאחר ולא נמצאו בשטח ממצאים היכולים לסייע באיתור הרוצחים והעבר המסך החקירה למישור המדיעני. בפיסוד המרכז ובשכ"כ פנו אתמול לעזרת יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי, שמכירה חלק מרעיה צאן הפועלים באזור.

כתבתנו תמר מרבלס-הרד מוסיפה: שרת החינוך לימוד לבנת הורחה אתמול למנהלי מוסדות החינוך בהתנהלויות ול אורך קו התפר לוורא מדי יום כי כל התלמידיים נוכחים בכיתות, ולברוק לעומק כל מקרה של היעדרות.

מאת יובל קרני, רוני שקר ועמיר הפפורט

זה היה אמור להיות יום של בית קובי מנול ויוסף אישרן, שני נערים בני 14, חברים בלב ובנפש, החלימו, "לחבריהם" מהלמודים לטובת טיול בחיק הטבע והיפוש אתר אזור מתאים למדורת ליל בעומר. שלושה בבוזק הם יצאו מביתם שבתנהלות תקיע בורח חברון, לקחו עימם אוכל ושתייה, וירדו במסדר הווארד הסמוך לטיון שמורת תירי תוך אלא שהורפתקאה התמימה הפתיר מה ברצח אכזרי. כאשר הניישבו השניים לנוד באחת המערות התנפלו עליהם פלשתינים שניסו לעצור במקום, סקלו אותם באבנים גדולות והוצאו את ראשיהם.

ביום שלישי, סמוך לחצות, התקבלה הודעה ראשונה על היעדרותם של שני הילדים. הוריהם של קובי ויוסף סברו תחילה כי אחרי הלמודים נסעו השניים עם חבריהם לירושלים, להשתתף בהפגנת הימין נגד מדיניות הממשלה. השניים לא נשאו עימם טלפונים ניידים, ורק כאשר בוששו לחזור - התקשרו הוריהם למשטרה. מיד לאחר קבלת ההודעה, יצאו כוחות גדולים של משטרה ומתנדבים לחיפושים בוואדי. הם הסתובבו באזור שעות ארוכות, אך לא הצליחו למצוא את קובי ויוסף. מאחר יותר התברר כי הכוחות הגיעו מטרים ספורים ליד המערה שבה שכנו שני הנערים ללא רוח חיים, אך "פיספסו" אותה בגלל החשיכה והמידון התלול.

המחזה המחריד התגלה רק אתמול בבוקר: פנחס ("פינצי") הרשלה, אחד מקציני הביטחון של גוש עציון, סרק את האזור ומצא את גופותיהם של שני הנערים למערה קטנה, כשהן במצב קשה מאוד. השניים היו קבורים מתחת לגלגל גדול של אבנים, כשרק רגליהם מבצבצות החוצה. על הסלעים הסמוכים נמצאו סימנים רבים. ליד הקרבת נמצא הר של את ציורים האיש - תיקים, בגדים לה הלפה וסגרי ביצים שלא הספיקו לאכול. מה צאים לפיהם מעריכים כי הנערים נרצחו בשעות הבוקר או הצהריים.

לא הפעם הראשונה

לחיילים אל מותם

זאת לא הפעם הראשונה שזוגות איורים המפיליים לבדם נופלים קורבן למרור. מאז נהגמו הסכמי אוסלו ב-1993 אירעו ארבע רציחות דומות.

- 9.10.1993 - דוד פורר ועוז בכר, שניהם מפרושים, יצאו לטיול בוואדי קלט של ירושלים. בעת רחצה בבריכת המעיין הם נרצחו. הרוצחים לא נתפסו עד היום.
- 18.7.1995 - אורי שחור מרענה וחברו אהר בכר מבית אל יצאו לטיול בוואדי קלט וגרצחו. הרוצחים ערוין מהלכים חופשי.
- 24.4.1997 - ליאת קסטיאל מחולון וחגית ויצקי ממכר ארזים נרצחו על ידי בורא רצח צאן בעת טיול בוואדי קלט.
- 30.8.1999 - שרון שטינמן מחיפה וחברה יחיא שי פיינמסר מקבית מוצקין נרצחו על ידי ערביי ישראל. חבר התנועה האיסלאמית בעת טיול שערכו בנחל מגיד.

רוני שקר

קו מצפונם קו לילדים שגורו על חלק ארמה הנתונה למחלוקת ביני שני עמים, מר תר לברוך מבית הספר ליוול בחיק הטבע רבנו עשינו זאת. זה לא היתר להורגם. הכה נתאר לעצמנו את התמונה שני לילדים מפורחים עד מות במערה הרוצחים מעליהם. הילדים מתחננים לחיים. הרוצחים לא מוותרים: הם כבר גיבשו את רעתם. רעת הרצח קרמה לאקט הרצח. לפני האבנים, הר דגות המילים. המילים מכינות את הקרקע, מכשירות את הלב. המילים שולחת את היר אל האבן, אל הסכין, אל המטען, אל הרובה. לכן, לא ישכון שלום בינינו לבין הפלשתנים עד שלא ישתנה מן היסוד לקטיקון המיר לים שבו משתמש גגרו המשכיל, הכותב והמתגר הפלשתני והערבי.

הרצח בפאתי תקיע הוא תוצאה. תוצאה של הדהומניזציה של "האויב הציוני" בהסכרה הפנימית הערבית. תוצאה של השימוש הגובר שעושה התיקשורת הערבית ההמונית בפירסומים אנטישמיים וגיארנאציים. היא תוצאה של הוספת המימד של מלחמת תרמה דתית נגד היהדות למחלוקת על גבולות הקבע בין שני העמים.

כל התופעות הללו מקבעות בתוכנו את התפיסה של אינתיפאדה כמלחמת היסול נגד ישראל. הן מגביחות את חומת החשדנות ומייאשות את ידיהם של שוחרי השלום. גם אנחנו לא נקיים מהססה. גם בתוך המנהיגות הרוחנית הישראלית, עולים מדי פעם קולות נוראים של שינאה טורפת נגד הפלשתנים והערבים. הם ראויים לכל גירוי. גם הבוקר, במיוחד הבוקר. רצח ילדים יהודים לא מצדיק קריאה לרצח של אחרים. הוא לא מצדיק שום מעשה נקמה. הוא לא מצדיק כלום, כשם שאינו מצדיק על ידיו כלום.

אבל טוב - יש הברל. רעת הקהל הישראלי נלחמת נגד סוכני השנאה שבתוכה. אנחנו מוקיעים אותם, מקיאים אותם מתוכנו, לפעמים מצליחים להביא אותם להכות על חטא. האם פומון. אני שונא את הערבים? יכול היה להיות מושמע ולו פעם אחת בשידורי ישראל לא מחברו היה כבו יושב ככלא מחבר השיר המצוי מסתובב חרפשי וגלחם על התגמולים של הצלתו המסודרת בעולם הערבי.

סבר מלועק